

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פָּרַשַׁת וַיִּשְׁלַח ט"ו בְּסֻלּוֹ ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשִּׁי

הַיּוֹם בַּחֲמֵשׁ, נוֹלַד הַשְּׁבֵט הָאַחֲרוֹן – בְּנִימִין. אִמּוֹ רָחֵל נִפְטְרָה בְּלִדְתוֹ וְנִקְבְּרָה עַל אִם הַדֶּרֶךְ- בְּבֵית לָחֶם. לּוֹמְדִים עַל פְּטִירַת יֶצְחָק וְעַל מִשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁל עֶשָׂו.

ה' מַסִּים לְדַבֵּר עִם יַעֲקֹב: ה' גַּם הִבְטִיחַ לַיעֲקֹב שֶׁהוּא יִקְבֹּל אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. ה' סִים לְדַבֵּר עִם יַעֲקֹב. יַעֲקֹב בָּנָה מִזְבֵּחַ אַבְנִים שָׁם. הוּא נִסָּךְ (שִׁפּוֹךְ) יַיִן וְשֶׁמֶן בְּמִתְנָה לַה'. יַעֲקֹב אָמַר שׁוּב שֶׁהַמָּקוֹם הַזֶּה יִקְרָא בֵּית א-ל.

רָחֵל יוֹלַדַת בֶּן: הֵם נִסְעוּ לַחֲבֵרוֹן, וְלֹא הִגִּיעוּ עַד־כֵּן לְאַפְרָתָה, כְּאֲשֶׁר הִגִּיעַ זְמַנָּהּ שֶׁל רָחֵל לִלְדֹת. הִיָּה לָהּ מֵאֹד קֶשֶׁה וְהַמִּילָדָה (הַעוֹזְרָה לְאִמָּהוּת לִלְדֹת) אִמְרָה לָהּ לֹא לַחֲשֹׁשׁ בֵּינוֹן שֶׁהִיא עוֹמְדָה לִלְדֹת בֶּן נוֹסֵף. הִיא יִלְדָה שְׁלִישִׁיָּהּ בֶּן וְשִׁתִּי בָנוֹת.

רָחֵל נִפְטְרָה: רָחֵל נִפְטְרָה מִיָּד אַחֲרֵי שִׁילָדָה אֶת הַתִּינוּקוֹת. הִיא קָרָאָה לְבֶן "בֶּן אוֹנִי" שֶׁמִּשְׁמַעוֹתוֹ בֶּן שֶׁל צַעֲרִי. יַעֲקֹב אָבִיו, קָרָא לוֹ בְּנִימִין – הַבֶּן שֶׁנוֹלַד בְּדָרוֹם (עַל שֵׁם "צַפּוֹן וַיִּמִּין אֶתָּה בְּרֹאֲתָם") הַיּוֹת שֶׁהוּא הִיָּה הַיָּחִיד שֶׁנוֹלַד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא דְּרוֹמִית לְפָדָן אֲרָם (שֵׁם גֵּר לְבָן). רָחֵל נִקְבְּרָה בְּדֶרֶךְ אַפְרָתָה (הַמּוֹבִילָה לְאַפְרָתָה) הַמָּקוֹם נִקְרָא גַּם בֵּית לָחֶם. יַעֲקֹב יָכַל לִקְבֹּר אוֹתָהּ בְּמַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה שְׁאִינָה כֹּה רְחוֹקָה מִשָּׁם, אוֹלָם ה' אָמַר לוֹ לִקְבֹּר שָׁם אֶת רָחֵל כִּדִּי שֶׁכְּאֲשֶׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ לַגְלוּת הֵם יַעֲבְרוּ דֶּרֶךְ קְבֻרָהּ. כְּאֲשֶׁר רָחֵל תִּרְאֶה אוֹתָם יוֹצְאִים לַגְלוּת, הִיא תִּבְכֶּה לָהּ שִׁירָחֶם עַל יִלְדֶיהָ, וְה' יִבְטִיחַ לָהּ שֶׁהֵם יִחְזְרוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּזִכְיוֹתָהּ (וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם).

כַּעַת שֶׁרָחֵל נִפְטְרָה, הֵיכָן יִנִּיחַ יַעֲקֹב אֶת מִטָּתוֹ? הִיא הִיָּתָה בְּדֶרֶךְ בָּלָל בְּאֵהָל שֶׁל רָחֵל. יַעֲקֹב הִחְלִיט לַעֲבֹר לְאֵהָל שֶׁל בְּלָהָה, הַיּוֹת שֶׁרָחֵל אִמְרָה לַיעֲקֹב לְהִתְחַתֵּן אִתָּהּ וְהִיא הִיָּתָה הַמְּשֻׁרָתָה שֶׁל רָחֵל.
רְאוּבוֹן מִזִּזָּה אֶת מִטָּת אָבִיו: רְאוּבוֹן מֵאֹד הִצְטַעַר. הוּא חָשַׁב שֶׁיַּעֲקֹב צָרִיךְ לַעֲבֹר לְאֵהָל שֶׁל לָאָה, הַיּוֹת

שהיא אחות רחל ובלהה היתה רק השפחה. לכן הזיז את מטת יעקב ללא קבלת רשות. היות שזה לא היה כבוד אב ואם להזיז את מטת אביו, יעקב כעס עליו ואמר לראובן שחטא. ראובן מיד עשה תשובה.

השבטים: כעת שנולד בנימין, ישנם שנים עשר בנים

בני לאה: ראובן, שמעון, לוי, יהודה, יששכר, זבולון

בני רחל: יוסף ובנימין

בני בלהה: דן ונפתלי

בני זלפה: גד ואשר.

כל אחד מהשבטים (מלבד יהודה ויוסף) התחתנו עם האחיות התאומות שנולדו עם השבטים האחרים. (אם אתם זוכרים שנים מהשבטים נולדו בשלישיה, שמעון ובנימין. לכן ארבעה מהשבטים התחתנו עם שתי נשים. שמעון גם התחתן עם דינה).

לפני מתן תורה היה מקבל שאחים ואחיות מתחתנים האחד עם השני. אחרי מתן תורה זה נאסר. נחזור בהמשך לדבר על משפחתו של יעקב. אבל קדם כל התורה תספור לנו על ימיו האחרונים של יצחק ועל משפחתו של עשו.

פטירת יצחק: בשנת ב'ר"ח יעקב הגיע לאביו לחברון (אלוני ממרא, קרית ארבע). יצחק חי במשך 180 שנה, יותר משנות חיי אביו אברהם שחי 175 שנים. עשרים שנה אחרי שיעקב חזר לחברון יצחק נפטר ועשו ויעקב קברו אותו במערת המכפלה.

משפחתו של עשו: הנה הפרוט של בני משפחת עשו (המכנה גם אדום): לאשת עשו עדה נולד בן אליפז. מאשתו בשמת נולד רעואל. מאשתו אהליכמה נולדו יעוש ויעלם היא גם התחתנה עם אליפז ונולד להם קרח.

כאשר יעקב חזר לחברון, עשו עבר להר שעיר. הוא לקח את משפחתו ואת כל רכושו כדי שלא יהיה קרוב ליעקב מכיון שלא היה מספיק מרעה כדי להאכיל את הבהמות של שניהם באותו מקום. אבל עשו ידע שאם הוא יירש את ארץ ישראל הוא יאלץ גם לצאת לגלות ולא רצה בזאת. הוא גם התבייש על כך שמכר את הברכות לכן העדיף לעזב מאשר לריב מי מביניהם ישאר. התורה מונה את שמות ראשי משפחת עשו (הנקראים אלופים).

תהלים / יום ט"ו לחדש פרקים ע"ז- ע"ח

בתהלים של היום ישנו פסוק: "**נחית בצאן עבדך משה ואהרן**". מדוע אמר דוד המלך שה' מנהיג את היהודים על ידי משה ואהרן? האם לא היה משה רבינו המנהיג של היהודים באותו זמן? מדוע ה' אומר שמשה ואהרן היו המנהיגים?

הצמח צדק מסביר זאת: ה' נתן ליהודים את התורה. הוא רוצה שהיהודים יחיו בדיוק כפי שהתורה אומרת לחיות. אבל היהודים לא נולדו כך אוטומטית. בדיוק כפי שאנו זקוקים להורינו כדי לגדל ולהיות יהודים טובים, היהודים היו צריכים גם הם עזרה כשיצאו ממצרים. היהודים רק "נולדו" אז מהגלות הקשה ונהיו לעמו של ה'. ופתאום ה' נתן להם את התורה ובה הרבה כללים. איך יכלו לקיים הכל מיד?

ה' לא צפה שיקימו הכל מיד. ה' נתן להם מנהיג עם נשמה אחת שחולקה לשני אנשים ושניהם התיגעו יחד כדי לעזור ליהודים. למשה רבינו היתה שליחות ללמד את היהודים איך לחיות בין אם הם היו מוכנים לכך או לא. הוא אמר להם איך דברים צריכים להיות באמת!

השליחות של אהרן היתה המחצית השנייה של העבודה- לעזור ליהודים להיות כפי שה' רוצה. היה עליו לקחת כל יהודי ביד ולעזור לו להתקרב לתורה. הוא הראה לכל אחד מה הוא מוכן להתחיל

לעשות כעת ומה עליו לחכות ולהתחיל מאחר יותר. הוא עזר לכל יהודי יחיד להיות הטוב ביותר שהוא יכול להיות. בהמשך הזמן, שתי חצאי נשמות אלו התגלמו במנהיג יהודי אחד. ישנו פסוק בתהלים שאומר שהדבר התחיל בזמן שמואל הנביא, והרבי מלמד שאצל הרבנים הדבר היה באותו אופן.

הם למדו (במאמרים ובשיחות ועל ידי דגמא אישית) את הדרך האמתית שבה ה' רוצה שנהיה וביחידות ואגרות עזרו לכל אדם לגדל בדרך הטובה ביותר להיות היהודי הכי טוב שהם יכולים.

תניא / קונטרס אחרון (ט"ו כסלו שנה פשוטה)

למדנו אתמול עד כמה התורה מיחדת שאפלו הפרט הקטן ביותר של המצוה יכול להביא את החיות של ה' לעולם.

דוד המלך עבר צרות רבות בימי חייו. היו לו אויבים רבים שלא רצו שהוא יהיה המלך. הם רדפו אחריו ונסו להזיק לו וזה היה לו מאוד מאוד קשה.

אבל היה דבר אחד שהוא נסה לחשב עליו כדי לשמח את עצמו. הוא חלק את זה אתנו בתהלים "זמירות היו לי חקיקה בבית מגורי" – המצוות שלך הן כמו שיר עבדך. דוד המלך חשב על מה שלמדנו, ועד כמה חשוב כל פרט בתורה והמחשבה על כך שמחה אותו.

מאחר יותר בחיי דוד, בשמצבו השתפר והוא החזיר את ארון הקדש מהפלשתיים אל עיר דוד, דוד המלך שכח הלכה, ובגלל זה קרה משהו לא טוב.

ה' אמר לדוד: "אתה יודע מפני מה נשכחה ההלכה? בגלל שהתלהבת מכתף שהתורה גורמת לעולם לקבל את חיותו. דבר זה הוא רק "גוף" הלכות התורה, כפי שזה נראה לנו. זו החיצוניות, רק חלק אחד ולא החלק החשוב ביותר.

במקום זה היה עליך להתלהב מכתף שהתורה היא אוצרו המיוחד של ה'. זוהי "נשמת" התורה, החלק העקרי. בגלל שאתה מתלהב מהדבר הלא נכון, שכחת חלק מהתורה".

היום יום / ט"ו כסלו

הרבי מראה תקון בתורה אור לפרשת השבוע שקוראים השבוע- פרשת וישב.

~

האדמו"ר הזקן, (שחג הגאולה שלו יחול בעוד מספר ימים) אמר לאדמו"ר האמצעי (שחג הגאולה שלו היה לפני מספר ימים) משהו מאוד חשוב שהבעל שם טוב למד: עלינו להיות מוכנים למסור את נפשנו ולעשות הכל באהבת ישראל ליהודי אחר, אפלו אחד שמעולם לא ראינו או הפרנו!

ספר המצוות / מצות עשה רל"ו

היום לומדים שוב את מצות עשה רל"ו, אותה מצוה שלמדנו אתמול.

אם אדם הזיק לאדם אחר, הוא צריך לשלם לו כדי לפצות על מה שעשה. עליו לשלם לו על חמשה סוגי נזק להם גרם: עבור החלק הנזק, עבור הפאב, עבור דמי הרופא, עבור ימי העבודה שהחסיר ועבור הבושה.

בית הדין מחליט כמה כסף ישלם עבור כל אחד מהסעפים.

רמב"ם / הלכות שכנים פרקים י', י"א, י"ב

ברמב"ם היום לומדים עוד הלכות כיצד להיות שכנים טובים

פרק י'- מדבר על הזהירות הנדרשת שלא להפריע לאנשים אחרים בעיר. אסור לבנות משהו שיש לו ריח לא נעים קרוב לעיר, בין שכל אנשי העיר יוכלו להריח.

פרק י"א- מלמד שלא להפריע לאנשים שגרים קרוב אלינו בדברים שיש להם ריח לא נעים או רעש. ומה קורה אם אדם כבר בנה כזה דבר. האם יש להפסיק להשתמש בו?

פרק י"ב- מלמד את ההלכות של בר מצרא: אם אדם רוצה למכור את שדהו, קודם כל עליו להציע את השדה לשכן בין שיהיה לו קל ביותר להשתמש בו.

הידעתם שהמלאכים התוכחו על כך שהם "בר מצרא" כאשר ה' רצה לתת את התורה לעם ישראל? הם אמרו שהתורה היא משמים, והם נמצאים בשמים ולכן הם "השכנים" של התורה, וה' צריך להציע להם אותה לפני שמציע למישהו אחר.

ברמב"ם מחר נלמד עוד הלכות שבהם השתמש משה רבנו כדי להסביר להם שהתורה באמת שיכת לעם ישראל החיים כאן בעולם הזה הגשמי.

זרכי החסידות / הכנה ל"ט בסלו

בשהאדמו"ר הזקן היה בבית הספר (וגם בשהאדמו"ר האמצעי) השלטונות שאלו אותו שאלות רבות. אחת מהשאלות היתה מדוע החסידות אומרת שספירת המלכות אין לה דבר משל עצמה. אלא הספירה הזו מקבלת חיות מספירות אחרות.

הם אמרו שבגלל שהוא אמר זאת הדבר מוכיח שהאדמו"ר הזקן לא חשב שהשלטונות במקום מגוריו הם חשובים ושהוא מתכוון לעשות משהו נגדם.

הרבי מסביר שבאמת היתה כאן שאלה רוחנית מבית דין של מעלה שנשאלה באותו זמן, גם בנוגע למלכות.

חסידות מלמדת על קרבה לה' ועל יראת שמים. כלם צריכים ללמד זאת, נכון? לא רק גברים שהולכים לישיבה אלא גם נשים שנשמותיהן מגיעות ממלכות והילדים.

אבל בשמים התעורר וכוונת האם יש להפיץ חסידות לכלם או החסידות היא רק חלק פרטי מהתורה ושיכת רק לאנשים מיוחדים. בית המלוכה היה כמו אותם אלו בשמים שאמרו שלא להפיץ חסידות לכלם. בשהאדמו"ר הזקן שחרר ממאסרו ב"ט בסלו, הדבר הוכיח שגם בשמים הסכימו שיש להפיץ חסידות לכלם.

אנו צריכים שכל יהודי, גברים נשים וילדים יקבלו חיות בעבודת ה' על ידי למוד חסידות ויסיעו להבאת משיח עכשיו!

תפלה / "שמע - והיה אם שמוע"

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

הצמח צדק מסביר את ההבדל בין שמע ל"והיה אם שמוע" בהתבסס על המשנה: לנשמה יש שני סוגים של רגשות. הראשונה רצוא – הנשמה רוצה רוחניות ותחושת קרבה לה' והשנייה שוב – הנשמה מבחינה שה' שם אותה בעולם הגשמי בעבור סבה, וזו השליחות שלה כאן בעולם עם התורה

וְהַמְצוּת. כְּאִשֶּׁר קוֹרְאִים שְׁמַע, זֶה הַזְמָן לְנִשְׁמָה לְחוּשׁ אֶת תְּחוּשֹׁת רְצוּא. הִיא חוֹשֶׁבֶת עַל זֶה שֶׁאֵין עוֹד דִּבֵּר קַיִים בְּעוֹלָם חוּץ מֵה', וְרוֹצָה לְהַרְגִּישׁ קְרוֹב לָהּ.

בְּ"וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ" הַנִּשְׁמָה זוֹכֶרֶת שֶׁיֵּשׁ לָהּ שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם וְצָרִיכָה לַעֲבֹד יַחַד עִם הַגּוֹף לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְקַיֵּם מִצְוֹת. הַנִּשְׁמָה מְזַכֵּרָה לַגּוֹף שֶׁרַק אִם יִתְנַהֵג כְּפִי שֶׁה' רוֹצָה יְבָרֵךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַמֵּתְאָרוֹת בְּקִטְעַן שֶׁל "וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ".

(רְאֵה סֵפֶר הַלִּיקוּטִים אוֹת ק' עַמּוּד 228)

גְּאֻלָּה וּמִשִּׁיחַ / עֲשׂו מוֹכֵן

מִקֵּדָשׁ לְעֵלּוּי נִשְׁמַת סִבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה מִרִּים צִימְעַל בֵּת הָרֵב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן

בַּתּוֹרָה אוֹר, הַפְּרָשָׁה הַחֲסִידִית לְשַׁבּוּעַ זֶה, פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח, לוֹמְדִים לַעֲמֹק אֶת הַסֵּפֶה מְדוּעַ יַעֲקֹב שִׁלַּח שְׁלִיחִים לַעֲשׂו.

יַעֲקֹב יָדַע שֶׁהוּא עֹשֶׂה אֶת חֲלָקוֹ כְּדִי לְהַתְּכוֹנֵן לְגְאֻלָּה וְקוֹנָה שְׂכֵעֵת, עֲשׂו יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַחוּתוֹ לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה מִיָּד. אָבֵל כְּאִשֶּׁר הַשְּׁלִיחִים שִׁשְׁלַח חֲזָרוּ וְאָמְרוּ שֶׁעֲשׂו רוֹצֵה לְהַלְחֵם, יַעֲקֹב רָאָה שֶׁעֲשׂו בִּעֲצָם עֹדֵין לֹא מוֹכֵן. יָקַח זְמַן עַד שֶׁעֲשׂו יִהְיֶה מוֹכֵן לְגְאֻלָּה.

בְּשִׁיחָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁזָּכִינוּ לַעֲתָה עֲתָה לְשְׁמוֹעַ מִהֶרֶב, פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח ה' תִּשְׁנ"ב, הָרֵבִי דָבָר עַל הַמֶּאֱמָר הַזֶּה.

הָרֵבִי אָמַר שֶׁעֲשׂו עֲכָשׁוּ כְּבֵר מוֹכֵן! כָּל הָעֲבוּדָה שֶׁבָּנִי יִשְׂרָאֵל עֲשׂו בְּמַהֲלָךְ הַדּוֹרוֹת, וּבְמִיחָד אַחֲרֵי י"ט כֶּסֶל, כְּשֶׁתּוֹרַת הַחֲסִידוֹת הִתְגַּלְתָּה לָעָם יִשְׂרָאֵל, סִימְנָנוּ אֶת הָעֲבוּדָה!

עֲכָשׁוּ נוֹתֵר רַק הַצֵּד הָאַחֲרוֹן שֶׁיֵּאֲפֹשֶׁר לָנוּ לְרְאוֹת אֶת הַגְּאֻלָּה בְּעוֹלָם.
(הַתּוֹעֲדוֹת פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח תִּשְׁנ"ב)